

2000 Rbd., det vil sige den samme Gage som en Professor ved Universitetet, der har været det i ni Aar, og dersom en Capitain med en Middelgage af 1500 Rbd. faaer Ansættelse som Lærer i Mathematik ved Officeerskolen, faaer han 2900 Rbd. i aarlig Indtægt, det samme altsaa som en Professor ved Universitetet, naar han har været Lærer der i 25 Aar, hvorimod de civile Lærere blive ansatte blot med disse Honorarer. Nu er det aabenbart, at det ikke kan være og ikke er Officeerskolens Opgave at uddanne Videnskabsmænd og Lærere, men at uddanne Officerer; Officeerskolen ønsker ikke engang, at Officererne skulle saaledes offere sig til Videnskaben, at de binde sig til Stillingen som Lærer, men den fordrer endog saa Forskrifter for, hvorlænge de maae forblive ved Skolen, idet dette er afhængigt af, om de avancere som Lærere, og der derhos er sat en Tidsfrist, om jeg mindes ret, af 10 Aar. Det synes altsaa ikke at være heldige Forhold, hvorunder de civile Lærere eventualiter ville blive stillede ved denne Skole, og jeg skal faa meget mere gjøre opmærksom derpaa, som det af Slutningen af Motiverne sees, at der blandt de Lærere, som ville gaae over og ikke have kongelig Ansættelse, er een, som jeg særligt maa henlede Opmærksomheden paa, nemlig Læreren i Physik, hvem det nu er lykkes, efterat han har naaet en Alder af 40 Aar, at faae denne lille Ansættelse paa 500 Rbd. foruden det Lønningsstillæg, som har været udbetalt i en Række af Aar. Det er en Mand, som besidder en ganske usædvanlig fremragende mathematisk og fysisk Dygtighed; han er en dygtig Videnskabsmand, som derfor ogsaa fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har 300 Rbd. aarligt som Videnskabsmand, som en Mand, der arbejder med Over og Dygtighed til Fremme af sin Videnskab, og han er Medlem af Videnskabernes Selskab. Jeg siger altsaa, at naar Højskolen kan være tjent med at beholde en saadan Mand, vil det ikke være passende at byde ham et Deberlag af 500 Rbd. + det tidligere Lønningsstillæg, medens den Premierlieutenant, der indtraadte i hans Plads, vilde kunne erholde mellem 10 og 1100 Rbd. Jeg seer nu vel, at det kan have sin Banfelighed her at

stille Forslag om forhøiede Honorarer, og derpaa skal jeg heller ikke indlade mig, men jeg vil tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, om der ikke var en anden Vej, ad hvilken man kunde aabne de civile Lærere en Mulighed til at blive nogenledes vel stillede, nemlig den, at bemhydige Krigsministeren til, naar han ved at ansætte civile Lærere besparede Officeersgager, da at anvende Noget af disse Gager til at forbedre Stillingen for de civile Lærere. Der var ganske vist ogsaa den Mulighed, at aabne Afdeling til Alderstillæg eller Rignende, men jeg troer ikke, at der vil være nogen særdeles Tilbøjelighed til at gaae ind derpaa, hvorimod der, naar der stilles et Forslag, der er af den Bessaffenhed, at det ikke medfører nogen forøget Udgift for Statskassen, idet det samtidigt maa antages at medføre en Formindstelse paa et andet Punkt, ikke synes at være nogen særlig Betænkelighed derved. Jeg skal derfor henlede det ærede Things Opmærksomhed paa dette Punkt og muligvis ved 2den Behandling, hvis Sagen ikke gaaer til Udvalg, stille Forslag i denne Retning.

Winther: Ved at høre denne Sammenligning mellem de civile og militaire Læreres Stilling ved Officeerskolen forekommer det mig, at der var Anledning til at gaae en heelt anden Vej end den, den ærede Taler antydede. Jeg skal nu for det Første bemærke, at det efter min Mening vilde være ønskeligt, at der ved enhver militair Anstalt ikke var andre Lærere end Militaire, idet jeg troer, at det med Hensyn til Disciplinen maa være af Vigtighed, at der findes en ligneende Orden og Disciplin Steb paa ethvert Omraade indenfor Hærens Rækker; men dernæst mener jeg ogsaa, at de Lønninger, som bleve omtalte af den ærede sidste Taler, ere overdrevent høie for den militaire Lærer i Sammenligning med Lærerne ved de civile Læreanstalter, og navnlig ved Universitetet. Det forekommer mig at være en aldeles urimelig høi Lønning for Mænd i det Slags Stillinger, naar man seer, at de meest udmærkede Videnskabsmænd, som Universitetet dog skulde antages at tælle blandt sine Lærere, ikke kunne opnaae større Lønninger, end der